

Že se jedná o vraždu, lze konstatovat už z toho důvodu, že je prakticky nemožné, aby se sebevrah svlékl donaha, skočil do septiku a potom nad sebou ještě pečlivě zatahl těžký betonový kryt!

Soudní pitva v tomto případě příliš nepomohla. Vzhledem ke stavu ostatků už nebylo možno konstatovat, jakým způsobem byl neznámý zavražděn.

Ale nakonec se jméno mrtvého za přispění znalce z oboru stomatologie přece jenom našlo – obětí zločinu je pan Vladimír!

Je třeba také dodat, že tělo nebylo nalezeno na nějakém náhodném pozemku. Usedlost znal z dřívější doby velmi dobře právě Ivan Roubal, měl od ní dokonce i klíče!

Po objevení mrtvoly v septiku budou v přilehlém domě v kotli objeveny taxikářovy náramkové hodinky.

Ivan Roubal v tomto případě vystupuje v roli člověka, který se jenom tak náhodou u něčeho nachomýtl, má pro události, alespoň podle svého názoru, rozumné vysvětlení a nechápavě kroutí hlavou nad skutečností, jak ho vůbec může někdo tak ošklivě podezírat...

Nyní trochu předbíháme.

Policie ale okolky nedělá: „Kdo vám dal k dispozici jeho auto?“

Vysvětlení Ivana Roubala vypadá asi takto: „Promiňte, ale to všechno vymyslel a také zrealizoval právě on! Auto prodal s tím, že nahlásí, že mu bylo ukradeno, a shrábne pojistku!“

„Tak nám ještě řekněte, když tak víte všechno, komu ho prodal?!“

GALERIE ZLOČINU: TAJEMSTVÍ POLICEJNÍCH PROTOKOLŮ

Přišlo překvapení, nebyl to neznámý člověk pocházející z Ruska: „No přece můj společník! Ten také taxikáře odvezl do České Lípy na nádraží. Tam jsme se normálně rozloučili. Každý jsme si šli po svém!“

Ověřit tuto výpověď nemohlo být pro policii příliš složité. Roubalův společník bez velkých problémů prokázal, že při této transakci být nemohl: „Jednak jsem tam nebyl, a navíc mě podobné kšefty nepřitahují!“

Řešení je jasné – Profesor lže!

Přiznáme se vám, že nám bylo trochu divné, že právě Roubal udělal takovou školáckou chybu. Ale pak jsme na to, alespoň si to myslíme, přece jenom přišli. Nepokusil se Profesor podruhé a ještě důrazněji upozornit policii na nového podezřelého, který oba zmizelé znal a mohl by mít vlastně obdobný motiv jako on sám? Společníci se znali mezi sebou. Tam to bylo jednodušší. Protože se neví, kdy tento společník obou přesně zmizel, nemá vlastně ani ten druhý žádné alibi...

V ROLI DLUŽNÍKA

Uběhlo pět měsíců od zmizení taxikáře, do objevení jeho zdevastovaného těla chybí ještě půl roku, když zmizel další muž!

V tomto případě je jím pan Václav, pětadesátiletý majitel dvou pražských stánků s bižuterií.

Tentokrát má ale policie věrohodného svědka!

Stane se jím jeho společník: „Pana Václava jsem naposledy viděl 10. prosince 1992,“ tvrdí.

„Kde to bylo?“